

Zielona Góra, dnia 09.09.2002r.

Wojewódzki Oddział Służby
Ochrony Zabytków w Zielonej Górze
Ul. Kopernika 1
65-063 Zielona Góra
tel. 068 324 74 11 fax 325 37 45

L.Dz. LWKZ.RZI.440/3507/D- 716/02

Nr rejestru zabytków: **L-60**

DECYZJA NR 716
W SPRAWIE WPISANIA DOBRA KULTURY DO REJESTRU ZABYTEKÓW

Na podstawie art. 8 ust. 1 pkt 3 i ust. 2, art. 5 pkt 1 i art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia o ochronie dóbr kultury (Dz. U. z 1999 r. Nr 98 poz. 1150 z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 z późn. zm.) w wyniku postępowania administracyjnego przeprowadzonego na wniosek ks. Józefa Drozda-Proboszcza Parafii Rzymsko-Katolickiej p.w. Św. Antoniego w Krzeszycach

o r z e k a m

wpisać do rejestru zabytków województwa lubuskiego pod numerem rejestru **L-60** następujące dobra kultury:

kościół filialny rzymsko-katolicki pw. Św. Jana Chrzciciela (d. zbór ewangelicki) wraz z terenem przykościelnym w miejscowości Muszkowo, gm. Krzeszyce, pow. sulęciński

zlokalizowany na działce geodezyjnej nr 25 o łącznej powierzchni 0,19 ha, dla której Sąd Rejonowy w Sulęcinie prowadzi księgę wieczystą KW Nr 13224. Obiekt wraz z otaczającym go terenem podlega ochronie prawnej w granicach działki (wg załącznika graficznego).

u z a s a d n i e n i e

Kościół filialny p.w. Św. Jana Chrzciciela usytuowany jest w centralnej części miejscowości Muszkowo, w bezpośrednim sąsiedztwie drogi Krzeszyce- Sulęcin, na nieznacznie wyniesionej parceli o rzucie zbliżonym do czworoboku nieforemnego. Jest to obiekt murowany, wzniesiony na rzucie prostokąta, orientowany, z niewyodrębnionym w bryle prezbiterium, zamkniętym ścianą prostą. Bryłę korpusu, przykrytą dachem siodłowym, poprzedza trójkondygnacyjna wieża zwieńczona wysokim hełmem ostrosłupowym.

Na wystrój architektoniczny tynkowanej elewacji świątyni składają się: gzyms parapetowy, gzymsy międzykondygnacyjne na wieży i gzyms koronujący, portal wejściowy ujęty opaską, zwieńczony odcinkiem gzymsu i denictuli oraz opaski otworów okiennych korpusu, zwieńczone odcinkami profilowanego gzymsu. Salowe wewnątrz kościoła nakrywa nagi strop z powalą z desek. Korpus kościoła wzniesiony został w 1814r. na miejscu wcześniejszej świątyni jako zbór ewangelicki. Wieżę dostawiono do korpusu w 1892 r. Zarówno korpus, jak i wieża, pod względem stylowym są jednorodne i reprezentują cechy późnoklasycystyczne. W 1945 r. obiekt

przekształcony został na świątynię rzymskokatolicką i jako filię włączono go do Parafii Rzymskokatolickiej pw. św. Antoniego w Krzeszycach.

Kościół stanowi przykład prowincjonalnej recepcji stylu klasycystycznego w jego późnej odmianie. Zachowana pierwotna bryła i wystrój architektoniczny przemawiają za uznaniem, iż kościół posiada w myśl art. 2 ustawy o ochronie dóbr kultury wartość historyczną oraz architektoniczną, kwalifikujące przedmiotowy obiekt do wpisania go do rejestru zabytków. Wokół kościoła wyznaczono strefę jego ochrony w granicach działki o nr 25 użytkowanej pierwotnie jako cmentarz przykościelny. Wobec powyższego oraz w oparciu o art. 2, art. 5 pkt 1 oraz art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie dóbr kultury orzeczono jak w sentencji.

p o u c z e n i e

Od decyzji niniejszej przysługuje stronom na podstawie art. 127 § 1 i art. 129 § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego odwołanie do Ministra Kultury za moim pośrednictwem w terminie 14 dni od dnia doręczenia.

LUBUSKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTKÓW

mgr Iwona Peryt-Gierasimczuk

Załączniki:

1. Kopia mapy ewidencyjnej w skali 1:5 000 z zaznaczonymi granicami ochrony konserwatorskiej
2. Pouczenie o skutkach wpisu do rejestru zabytków

Otrzymują:

1. Parafia Rzymsko-Katolicka pw. św. Antoniego w Krzeszycach,
ul. Słoneczna 24, 66-435 Krzeszyce,

Do wiadomości:

1. Starostwo Powiatowe, ul. Lipowa 18, 69-200 Sulęcín,
2. Zarząd Gminy, ul. Skwierzyńska 16, 66-435 Krzeszyce,
3. Ośrodek Dokumentacji Zabytków, al. Ujazdowskie 6, 00-461 Warszawa,
4. Kuria Diecezjalna Zielonogórsko-Gorzowska, pl. Wielkopolski 1 65-075 Zielona Góra
5. Sąd Rejonowy, ul. Tadeusza Kościuszki 30, 69-200 Sulęcín,
6. a/a GB

**STAROSTWO POWIATOWE
W SUŁĘCINIE**

Lipowa 18, 18a 69-200 SUŁĘCIN
woj. lubuskie
tel./ fax 095/755 5557
tel. 095/755 5243 do 46

Strona 1

WYPIS Z REJESTRU GRUNTÓW
z dnia 26.03.2002

Jednostka ewidencyjna : KRZESZYCE
Obręb : 20 MUSZKOWO

Pozycja rejestrowa : G.2

Lp	Podmiot ewidencyjny	Charakter własności	Udział
1	PARAFIA RZYMSKO-KATOLICKA KRZESZYCE;	właściciel	1/1

KW 13224

Jednostka rejestrowa : G.2-1(1)

Nr działki arkusz	RZ	Położenie działki uwagi	Pow. [ha]	KW dokument własności	Opis użytku	OFU	OZU	Klas	Pow. uż [ha]
25 1			0.1900	KW 13224	budynek na roli	B	R	IVb	0.1900

Razem powierzchnia działek: 0.1900
Cała jednostka rejestrowa: 0.1900

Dokument niniejszy jest wypisem z opisowych danych ewidencji gruntów i budynków i jest przeznaczony do dokonania wpisu w księdze wieczystej.

MAPA

wyrys z mapy ewidencyjnej
skala 1: 5000

mapa syt-wys
w skali 1:1000

Niniejszy dokument służy za podstawę wpisu do księgi wieczystej stosownie do art. 21 ustawy z dnia 17.05.1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne

obiekt wraz z terenem objęty woisem do rejestru zabytków

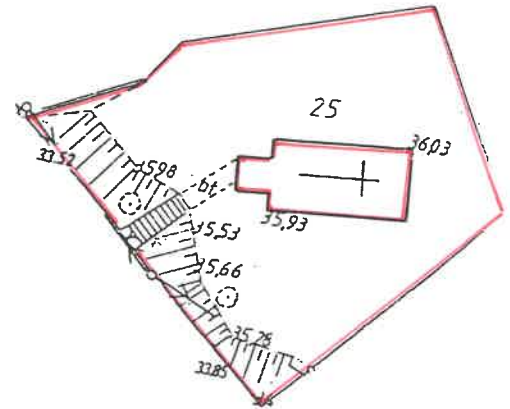
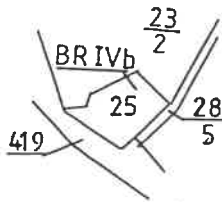
**WOJEWÓDZKI ODDZIAŁ
SŁUŻBY OCHRONY ZABYTKÓW**
65-063 Zielona Góra, ul. Kopernika 1
tel. 3247390, 3247411
tel./fax 3253745

*Aut dop. WKO/3507/PD-AN6/02
Data: 03.09.2002.*

**LUBUSKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTKÓW**

mgr Iwona Peryt-Gierasimczuk

Dokument niniejszy jest wyciskiem z mapy ewidencyjnej i jest przeznaczony do dokonywania wpisu w księgach wieczystych.

Niniejszy wypis z rejestru gruntów i wyrys z mapy
Sporządzono według stanu z roku 2002

Sułecin dnia : 12 KWI. 2002

[Signature]
podpis *[Signature]*

Granic działki nie mierzono, powierzchni nie obliczano
Faktyczna powierzchnia może być inna niż wykazana w niniejszym dokumencie
i ulec zmianie w wyniku nowych pomiarów i modernizacji operatu ewidencji gruntów.

POUCZENIE
o skutkach wpisu dobra kultury do rejestru zabytku

Wpisanie do rejestru zabytków pociąga za sobą następujące skutki wymienione w poniżej wskazanych przepisach ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury (Dz. U. z 1999 r. Nr 98 poz. 1150):

art. 19

Starosta ma prawo umieszczać na zabytkach nieruchomości odpowiednie znaki lub napisy.

art. 21

1. Wszelkie prace i roboty przy zabytkach oraz prace archeologiczne i wykopaliskowe wolno prowadzić tylko za zezwoleniem właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków.

art. 25

1. Właściciel i użytkownik zabytku, w zakresie określonym przepisami prawa obowiązany jest dbać o jego zachowanie, a w szczególności:
 - 1) zabezpieczyć przed zniszczeniem, uszkodzeniem i dewastacją,
 - 2) niezwłocznie zawiadomić właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków o wydarzeniach mogących mieć wpływ ujemny na stan i zachowanie zabytku,
 - 3) zawiadomić w ciągu jednego miesiąca wojewódzkiego konserwatora zabytków o przejściu własności zabytku na inną osobę lub o oddaniu zabytku nieruchomości w całości lub w części w użytkowanie, najem lub dzierżawę.
2. Ponadto właściciel zarejestrowanego zabytku ruchomego obowiązany jest:
 - 1) zawiadomić w ciągu jednego miesiąca wojewódzkiego konserwatora zabytków o zmianie miejsca przechowywania zabytku ruchomego.
 - 2) na podstawie decyzji wojewódzkiego konserwatora zabytków używać zabytek dla celów wystawienniczych lub badawczych na okres nie dłuższy od sześciu w ciągu każdych 5 lat.

art. 26

2. W razie uchylecia się właściciela zabytku od obowiązków wymienionych w art. 25 wojewódzki konserwator zabytków może wydać decyzję o pozbawieniu go w całości lub części uprawnień, wynikających z ust. 1.

art. 27

1. Bez zezwolenia właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków nie wolno zabytków przerabiać, odnawiać, rekonstruować, konserwować, zabudowywać, odbudowywać, zdobić, uzupełniać, rozkopywać ani dokonywać żadnych zmian.
2. Bez zezwolenia właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków nie wolno przemieszczać zabytków nieruchomości z naruszeniem skomponowanego lub ustalonego tradycją układu terenowego ani też przenosić lub wnosić zabytków ruchomych z naruszeniem skomponowanych lub ustalonych tradycją wnętrza budownictwa świeckiego i sakralnego.
3. Przepis ust. 1 stosuje się również do robót mogących przyczynić się do zeszpecenia otoczenia zabytku nieruchomego lub widoku na ten zabytek.
4. Udzielenie zezwolenia na roboty wymienione w ust. 1-3 wojewódzki konserwator zabytków może uzależnić od wykonania badań i dokumentacji zabytku.

art. 28

1. Właściwy wojewódzki konserwator zabytków może:
 - 1) wstrzymać wszelkie czynności podjęte bez zachowania przepisów art. 27,
 - 2) nakazać przywrócenie zabytku lub jego otoczenia do poprzedniego stanu na koszt osoby, która naruszyła przepisy.
2. Dochodzenie kosztów związanych z przywróceniem obiektu do poprzedniego stanu odbywa się w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

art.30

1. Wojewódzki konserwator zabytków, uznając potrzebę przeprowadzenia konserwacji zabytku, może nakazać właścicielowi lub użytkownikowi dokonanie robót konserwatorskich w określonym terminie. W stosunku do zabytku nieruchomego wojewódzki konserwator zabytków działa w porozumieniu z organami nadzoru budowlanego.

art. 31

1. Właściciel lub użytkownik zabytku nie stanowiącego własności Państwa powinien w terminie jednego miesiąca od dnia doręczenia nakazu (art.30 ust.1) oświadczyć na piśmie, czy wykona nakazane roboty we własnym zakresie i na własny koszt
2. Wykonanie robót ze środków państwowych może nastąpić, gdy właściciel nie złoży oświadczenia przewidzianego w ust.1 lub nie rozpocznie lub nie zakończy robót w wyznaczonym terminie, albo też jeżeli prowadzi roboty w sposób opieszawy, wykluczający zakończenie robót w wyznaczonym terminie. Decyzja wojewódzkiego konserwatora zabytków jest natychmiast wykonalna.

art. 32

1. Wierzytelność Państwa z tytułu robót wymienionych w art. 31 ust.2, prowadzonych przy zabytkach nieruchomych, nie stanowiących jego własności, zabezpiecza się, na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków, w formie hipoteki przymusowej.

art.33

Jeżeli właściciel zabytku, a w razie nie ustalenia właściciela lub miejsca jego pobytu-użytkownik zabytku nie przestrzega przepisu art. 25 albo jeżeli interes publiczny wymaga przejęcia na własność Państwa zabytku o szczególnej wartości historycznej, naukowej, artystycznej w celu udostępnienia zabytku ogółowi, zabytek może być przejęty na własność Państwa.

art. 36

Osoba, która otrzymała zarejestrowany zabytek w drodze spadku, darowizny lub zapisu, obowiązana jest zawiadomić o tym wojewódzkiego konserwatora zabytków właściwego dla miejsca, gdzie znajduje się zabytek, w ciągu 3 miesięcy od daty objęcia go o posiadanie.

art. 37

1. W razie uzasadnionej obawy zniszczenia, uszkodzenia lub wywiezienia dobra kultury bez zezwolenia za granicę, bądź też niezapewnienia dobru kultury, pomimo wezwania ze strony organu służby konserwatorskiej, należytych warunków konserwacji, starosta z urzędu lub na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków wydaje decyzję o zabezpieczeniu tego dobra kultury w formie ustanowienia tymczasowego zajęcia aż do chwili usunięcia niebezpieczeństwa.

art. 38

1. Zabytek nieruchomy może być użytkowany wyłącznie w sposób zgodny z zasadami opieki nad zabytkami i w sposób odpowiadający jego wartości zabytkowej.

art. 74

1. Kto bez zezwolenia wywozi zabytek za granicę lub po wywiezieniu za granicę nie sprowadza go do kraju w terminie ustalonym w zezwoleniu podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.
2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.
3. Sąd może orzec przepadek zabytku, choćby nie był własnością sprawcy.

art. 75

Kto w celu przeszkodzenia w wykonywaniu przez organ służby konserwatorskiej obowiązków wynikających z niniejszej ustawy utrudnia lub uniemożliwia dostęp do przedmiotów zabytkowych, udziela świadomie fałszywych informacji lub działa w inny złośliwy sposób, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

art. 76

1. Kto zbywa lub pośredniczy w zbyciu zabytku, a także wykopaliska lub znaleziska archeologicznego, jeżeli na podstawie towarzyszących okoliczności powinien przypuszczać, że nabywca zamierza wywieźć je za granicę bez zezwolenia, w razie gdy wywóz lub jego usiłowania rzeczywiście nastąpiły, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.
2. Nie podlega karze, kto o transakcji wymienionej w ust. 1 zawiadomił organy służby konserwatorskiej dostatecznie wcześniej, aby można było zapobiec wywozowi.

art. 77

Kto:

- 1) prowadzi prace konserwatorskie albo prace wykopaliskowe bez wymaganego zezwolenia,
- 2) prowadząc roboty budowlane lub ziemne nie zawiadomi niezwłocznie wojewódzkiego konserwatora zabytków o ujawnieniu przedmiotu posiadającego cechy zabytku albo do czasu doręczenia odpowiednich zarządzeń tego konserwatora nie zabezpieczy odkrytego przedmiotu lub nie wstrzyma robót mogących go zniszczyć lub uszkodzić,
- 3) znalazł przedmiot archeologiczny lub odkrył wykopalisko i nie zawiadomił o tym w ciągu jednego miesiąca wojewódzkiego konserwatora zabytków albo zarządu właściwej gminy lub nie zabezpieczył znalezionego przedmiotu albo odkrytego wykopaliska, podlega karze aresztu albo grzywny.

art. 78

Kto będąc właścicielem lub użytkownikiem zabytku:

- 1) nie zabezpieczy zabytku przed zniszczeniem, dewastacją lub uszkodzeniem,
- 2) nie zawiadomi wojewódzkiego konserwatora zabytków o:
 - a) wydarzeniach mogących mieć ujemny wpływ na stan i zachowanie zabytku,
 - b) przejściu własności lub użytkowania zabytku na inną osobę,
 - c) nabyciu zarejestrowanego zabytku w drodze spadku lub zapisu,
 - d) zmianie miejsca, w którym znajduje się zarejestrowany zabytek ruchomy podlega karze aresztu albo grzywny.

art. 81

Niezależnie od postępowania karnego lub postępowania w sprawach o wykroczenie, organy służby konserwatorskiej mają prawo przywrócić zabytek do poprzedniego stanu i miejsca przechowywania na koszt sprawcy.

WOJEWÓDZKI ODDZIAŁ
SŁUŻBY OCHRONY ZABYTEKÓW
65-063 Zielona Góra, ul. Kopernika 1
tel. 324 73 90, 324 74 11
tel./fax 325 37 45

LUBUSKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTEKÓW

mgr Iwona Peryt-Gierasimczuk

del. dop 440/3507/D-716/02

zdu. 03.03.2002.